

Bluhme: Jeg maa takke det ærede Medlem for hans Virksomhed med Hensyn til Bestyttelsen. Jeg udtalte, og det gentager jeg, at jo større Skat man lægger paa en Industri, desto større Bestyttelse bliver det for de større Virksomheder inden for denne. Jeg er imod dette, fordi jeg er mod al Bestyttelse, enten det sker gennem Told eller Næringsstat. Brygger Jacobsen, der har stabt Bryggeriet, lever jo ikke længer, og det gaar jo glimrende under en Bestyrelse, det kunde gaa ligesaa glimrende under en Statsstyrelse. Det ærede Medlem skal dog have Ret, naar han sagde, at hvis det gik over til Staten og blev monopoliseret, vilde Følgen blive, at Statens Embedsmænd blev i den gamle Glendrian. Det skal jeg indrømme ham, hvis han slutter fra den øvrige Statsstyrelse.

J. Hage: Naar det ærede Medlem sagde, at den store Industri er beskyttet allerede derved, at den er stor i Sammenligning med den lille, maa det ærede Medlem jo indrømme, at den engelske Industri er beskyttet i højeste Grad i Sammenligning med den danske; han maatte konsekvent altsaa ogsaa beskytte den danske Industri.

Kædt: Jeg er enig med forskellige ærede Talere i, at der ligger et humant Ønske til Grund for Lovforslaget; men jeg er paa den anden Side ogsaa enig med den sidste ærede Taler i, at man her kommer ind paa et Lovgivningsprincip, der kan blive overordentlig farligt, hvis man gaar videre ad denne Vej. Staten griber nemlig her vilkaarlig ind i Produktionsforholdene, og det vil ikke være heldigt at komme ret langt ind paa saadanne vilkaarlige Indgreb paa Erhvervslivets forskellige Omraader. Der er talt om de smaa og de store Bryggerier her i Landet. Jeg tror, at det vilde være ganske urimeligt, om man ikke vilde erkende, at de store Bryggerier have øvet en overordentlig gavnlig Indflydelse paa Olf-Produktionen her i Landet. Det er allerede fremhævet af en foregaaende Taler, at de større Bryggerier have en væsentlig Del i det gode Resultat, man har naaet. De have været i Stand til at offere store Beløb paa at sætte sig ind i og tilegne sig de Fremskridt, der ere gjorte andet Steds. Havde vi kun haft smaa Bryggerier, tvivler jeg om, at vi vare naaede saa højt i teknisk Henseende, som vi ere. Den højtærede Minister nævnte, at man var inde paa det samme Princip ved det ny Forslag om Brændevinsstaten, idet man satte den til 90 Øre paa de første

50,000 Potter og 100 Øre for den større Produktion. Der er her dog kun Tale om en Forskel af 10 pCt., medens Forskellen for Olfets Bedkommende mellem de 7 og de 9 Kr. er 22 pCt., regnet fra 9 nedefter ca. 30 pCt. eller naar man regner fra 7 opefter til 9. Det er i Virkeligheden tvivlsomt, om man er berettiget til at gøre en saa stor Forskel i Bestatningen mellem den mindre og den større Bedrift. Gik vi videre ad denne Vej, vilde vi komme ind paa aldeles urimelige Forhold. Vi vilde derved ogsaa komme bort fra det Princip, vi alle paaftaa at kæmpe for, nemlig Lighed for Loven. Man siger, at Skatter skal svare til Skatteevnen, og jeg erkender, som jeg ogsaa nævnte før, at der ligger et humant Ønske til Grund for dette Forslag, idet man gaar ud fra, at de større Bryggerier have en større Skatteevne end de mindre. Der ligger dog en Fare i at følge denne Opfattelse, saaledes som der her er sket, og det er med meget stor Betænkelse, at jeg slutter mig til den Slags Forslag. Det kan ikke nægtes, at vi her er inde paa at skabe ny Privilegier. Skal dette undgaa, maa man begrænse Loven til et vist Måemaal, hvorefter disse midlertidige Privilegier høre op, og det staar enhver frit for at brygge Olf paa samme Betingelser, som hans Konkurrenter. Det er endnu et Punkt, hvor jeg tror, at det eventuelle Udvalg maa se at rette paa Forslaget. Forskellen mellem 7 og 9 Kroner er absolut for stor, jeg tror, at man maa reducere den ikke ubetydelig for i det hele taget at kunne forsvare et saadant Lovforslag. Halvdelen vilde være tilstrækkelig. Jeg maa altsaa fastholde to Ting, nemlig dels, at man sætter en fast Tidsgrænse, hvad den højtærede Minister ogsaa allerede har erklæret sig villig til, og dels at man ned sætter den store Forskel af 2 Kr. maaste til det halve.

Alberti: Jeg skal lige overfor den Bemærkning, som det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) rettede til mig, sige, at der i og for sig ikke er nogen Ulykke i, at Staten tager Parti for de smaa mod de store. Det er noget, jeg vilde ønske, at Staten altid gjorde. Her er kun Tale om, at Staten skal sørge for Retfærdighed mellem smaa og store, sørge for, at de trods de ulige Vilkaar komme til at arbejde under lige Forhold. Det kunne de kun komme til, naar Skatten bliver forskellig for de større og mindre Bryggerier. Kun derved kan den Ulighed, der allerede er i Konkurrencen, blive ophævet, saa at de komme til at staa frit og lige i deres indbyrdes Konkurrence.